

ಏನಾದರೂ ದಾರಿ ಉಂಟೆ ಎಂಬುದೇ ಅವನ ಮಹತ್ತರವಾದ ಸಮಸ್ಯೆ.

ಬಸ್‌ಸ್ಟಾಂಡಿಗೆ ಹೋದರೆ ಯಾರಾದರೂ ಸಿಗಬಹುದು.

ಬಸ್‌ಸ್ಟಾಂಡಿನಲ್ಲಿ ಜನಸಂದಣಿ. ಮದುವೆಯ ದಿನಗಳಲ್ಲ ಏನಲ್ಲಾ ಆದರೂ ಇಷ್ಟು ಜನ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ರಾಜಪ್ಪನಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು.

ಮಾಣಿಕ್ಯ ಹಣ್ಣಿನ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಗಂಡಹೆಂಡತಿ ನಿಂತಿದ್ದರು. ಗಂಡನಿಗೆ ತನ್ನ ವಯಸ್ಸೇ ಇರಬಹುದೆಂದು ರಾಜಪ್ಪನಿಗೆ ಅನಿಸಿತು. ದಪ್ಪವಾದ ಫೇರಂ ಹಾಕಿದ ಕನ್ನಡಕ. ಜರಿ ಪಂಚೆ. ಅಂಗವಸ್ತ್ರ. ಕಾಲಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದ್ದ ಚಪ್ಪಲಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಉತ್ತರದಿಂದ ಬಂದವನಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ನಲವತ್ತು ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿರಬಹುದು. ರೇಷ್ಮೆ ಸೀರೆ. ಸಣಕಲಾಗಿದ್ದಳು. ಕೈಯಲ್ಲಿ ಚೀಲ. ಅವಳೂ ಕನ್ನಡಕ ಧರಿಸಿದ್ದಳು. ರಾಜಪ್ಪ ಅವರ ಕಡೆ ನಡೆದ.

'ರೂಪಾಯಿಗೆ ಎಂಟು ಹಣ್ಣು ಕೊಡಪ್ಪಾ!' ಎಂದು ಗಂಡ ಮಾಣಿಕ್ಯಂನೊಂದಿಗೆ ಚೌಕಾಸಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. 'ಗಿಟ್ಟಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ. ಏಳು ಹಣ್ಣು ತಗೊಳ್ಳಿ' ಎಂದ.

'ಏನೋ ಮಾಣಿಕ್ಯಾ, ಊರಿಗೆ ಹೊಸಬರೂಂತ ಮೋಸಮಾಡೋದಿಕ್ಕೆ ನೋಡ್ತಿದ್ದೀಯಾ? ಡಜನಿಗೆ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಹಣ್ಣು ಸಲಿಸಾಗಿ ಸಿಗ್ಗಿದೆ' ಎಂದು ಅಂಗಡಿಯವನ ಬಳಿ ಹೇಳಿ ಗಂಡನನ್ನು ನೋಡಿ ಮುಗುಳ್ಳಕೆ ರಾಜಪ್ಪ.

'ನೀನು ಯಾವಾಗ ಕಾಸು ಕೊಟ್ಟು ಹಣ್ಣು ಕೊಂಡು ತಿಂದಿದ್ದೀಯಾ ಮಾರಾಯಾ? ದೊಡ್ಡ ನ್ಯಾಯ ಮಾತಾಡೋದಿಕ್ಕೆ ಬಂದ್ಬಿಬಿಟ್ಟಲ್ಲಾ' ಎಂದ ಮಾಣಿಕ್ಯಂ.

ಜರಿ ಪಂಚಿಯವನು ರಾಜಪ್ಪನನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯ ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿದ. ಯಾಕೆ ಅವನು ಹಾಗೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ರಾಜಪ್ಪನಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಜುಗರವಾಯಿತು.

'ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರು?' ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಜರಿ ಪಂಚಿಯವ.

'ರಾಜಪ್ಪ.'

'ಅಂದ್ರೊಂಡೆ. ಮೈ ಗಾಡ್. ಇದೇನೋ ವೇಷ? ಕಚ್ಚೆಪಂಚೆ, ನಾಮ, ಜುಟ್ಟು?'

ರಾಜಪ್ಪನಿಗೆ ಏನೂ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ.

'ನಾನು ಯಾರೂಂತ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲೇನೋ? ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡು.'

ರಾಜಪ್ಪ ನೆನಪನ್ನು ಕೆದಕಿದ. ಏನೂ ಹೊಳೆಯಲಿಲ್ಲ.

'ಆಚ್ಚಾರ್ಪುರದ ಅನಂತೂ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದೆ ಸಾಕಾ?' ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಲೇ ಅವನು ರಾಜಪ್ಪನ ತೋಳಿನ ಮೇಲೆ ಕೈ ಹಾಕಿದ.

'ಅನಂತೂನಾ? ನೀವು, ಎಲ್ಲೋ ಉತ್ತರದ ಕಡೆ...'

'ಕರೆಕ್ಟ್. ದಿಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದೇನೆ. ಇವಳೇ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ, ಸರೋಜ. ಅದಿರ್ಲಿ, ಏನೋ 'ನೀವು' ಅಂತ ಹೇಳಿ ಮಾತಾಡಿಸ್ತಿದ್ದೀಯಾ? ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದು ಹೋದರೆ ಸ್ನೇಹವೂ ಬಿಟ್ಟೋಗುತ್ತೇನೋ?'

ಅನಂತು ಇಷ್ಟೊಂದು ಹಕ್ಕಿನಿಂದ, ಹಳೆಯ ಸ್ನೇಹವನ್ನು ಭಾವಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನೆನಪು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೀಗೆಲ್ಲ ಮಾತನಾಡಲು ಅವನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿದೆಯೆಲ್ಲಾ. ತನ್ನಿಂದ ಹಾಗೆ ಸಾಧ್ಯವೇ? ಅನಂತುವಿನ ಮಾವ ಗಾಳಿಮರದ ತೋಟಿನ ನಾರಾಯಣ ಅಯ್ಯಂಗಾರಿಗೆ ಇದೇ ಊರು. ಮೇಲಿನ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿದ್ದರು. ಈಗ ಅವರು ತೀರಿಕೊಂಡು, ಮಕ್ಕಳೂ ದಿಕ್ಕಿಗೊಬ್ಬರಾಗಿ ಹೊರಟುಹೋದರು. ಆಗಲ್ಲ ಅನಂತು ರಜೆಗೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದುಬಿಡುವ. ಅನಂತುಗೆ

